

ומאן דעביד וכוונן על מנת לקבל פרס נחית עליהו במרכבתא דעבד מטטרו"ן
 ובר' שומרון רלית. ולרשיענא נחית עליהו בעובדיהו, באינון שדין ומיזקין
 ומלאכי חבלה עון ומשחית אף וחימה במרכבתא דלחון, לאתפרעא מנהון)
 פתחו מארי מתניתין ואמרו. ודאי הכי הוא, זבאה חולקף
 רעיא מהימנא. (ע"כ רעיא מהימנא). ברוף יי לעולם אמן
 ואמן. ימלוף יי לעולם אמן ואמן

במעשיהם באותם שדים ומזיקים ומלאכי חבלה במרכבתם להפרע מהם. (זכיות שלא
 על מנת לקבל פרס, הקדוש ברוך הוא יורד
 עליהם במרכבתו ובארבע החיות שלו. ומי
 שעושה זכיות על מנת לקבל פרס, יורד עליהם
 במרכבה של העבד מטטרו"ן ובארבעה
 השומרים שלו. ולרשעים יורד עליהם
 במעשיהם. באותם שדים ומזיקים ומלאכי חבלה
 עון ומשחית אף וחמה במרכבה שלהם להפרע
 מהם) פתחו בעלי המשנה ואמרו,
 ודאי כף זה. אשרי חולקף רועה
 הנאמן. (עד כאן רעיא מהימנא). ברוף
 ה' לעולם אמן ואמן. ימלוף ה'
 לעולם אמן ואמן.

פְּרֻשַׁת חֻקַּת

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר (במדבר י"ט)
 זאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יי לֵאמֹר
 וְגו'. רבי יוסי פתח, (דברים ד) וזאת התורה אשר
 שם משה לפני בני ישראל. תא חזי, מלין
 דאורייתא קדישין אינון, עלאין אינון, מתיקין
 אינון. פמה דכתיב, (תהלים ט) הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב
 וּמִפָּז רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְגו'. מאן דאשתדל
 באורייתא, פאלו קאים פל יומא על טורא
 דסיני וקביל אורייתא. הדא הוא דכתיב, (דברים
 כ) הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם. והא אוקמוה חברייא.
 בתיב הקא זאת חקת התורה, וכתיב וזאת
 התורה, מה בין האי להאי. אלא רזא
 עלאה הוא, והכי אולפינא, וזאת התורה:
 לאחזאה כלא ביחודא חד, ולאכללא כנסת
 ישראל בקודשא בריך הוא, לאשתפחא פלא
 חד. בגיני כף וזאת התורה. אמאי תוספת
 וא"ו. אלא הא אתמר, לאחזאה דכלא חד,
 בלא פרודא. וזאת: פלל ופרט פחדא, דכר
 וניקבא. ובגין כף וזאת התורה ודאי. אבל
 זאת בלא תוספת וא"ו, חקת התורה ודאי,
 ולא התורה, דינא דאורייתא, גזרה דאורייתא.

פְּרֻשַׁת חֻקַּת

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן
 לֵאמֹר זאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה
 ה' לֵאמֹר וְגו'. רבי יוסי פתח,
 (דברים ד) וזאת התורה אשר שם
 משה לפני בני ישראל. בא וראה,
 דכרי התורה הם קדושים, הם
 עליונים, הם מתוקים, כמו
 שכתוב (תהלים ט) הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב
 וּמִפָּז רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְגו'.
 מי שמשתדל בתורה פאלו עומד
 פל יום על הר סיני ומקבל
 התורה. זהו שכתוב (דברים כז) הַיּוֹם
 הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם. וכף פרושהו
 החברים.

כתוב פאן זאת חקת התורה,
 וכתוב וזאת התורה. מה בין זה
 לזה? אלא סוד עליון הוא, וכף
 למדנו: וזאת התורה, להראות
 הכל ביחוד אחד ולהכליל כנסת
 ישראל בקדוש ברוך הוא,
 להמצא הכל אחד. בגלל זה וזאת
 התורה. למה תוספת וא"ו? אלא
 זה נאמר להראות שהכל אחד,
 ללא פרוד. וזאת - פלל ופרט פאחד, זכר ונקבה. ומשום זה וזאת התורה ודאי. אבל זאת בלא
 תוספת וא"ו, חקת התורה ודאי, ולא התורה, דין התורה, גזרת התורה.